

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**PURJEISIINI
TUULTA
ANNA**
**GE VIND
I SEGLEN**

 Herättäjäjuhlat
Vaasassa 5.-7.7.2024

lauantai 6.7.2024
aamuseurat klo 8.30
Hanna Tuura

Olen noilla läheisillä kasarmeilla suorittanut vapaaehtoisena asepalveluksen vajaat 30 vuotta sitten. Minulle oli silloin selvää, että tämän maan kansalaisen velvollisuus maata tarvittaessa myös puolustaa. En nähnyt asiassa ongelmia.

Suomessa kirkossa on tavattu suhtautua myönteisesti maanpuolustukseen. Roomalaiskirjeessä kerrotaan esivallan tulevan Jumalalta ja toimivan kansalaisten parhaaksi. Kirkko voi vakuuttavasti sanoa, että asepalveluksen suorittaminen ei ole ainakaan väärin, ja että kristitty voi sotilaana toimia, kun esivalta niin määrää.

Nykyisin omaa osaani maanpuolustuksesta miettiessäni en tuollaisia pohdi, jos jotain murehdin, niin mahdollisesti vanhentunutta osaamistani, varmasti rappeutunutta kuntoani, tai sitä, kuka käskyn käydessä hoitaa lasta jos molemmat vanhemmat ovat puolustamassa maata. Samalla suhtautumiseni sodan maailmaan on muuttunut merkittävän ristiriitaisiksi.

Säännöllisesti toistetussa kyselyssä tavataan kysyä: jos Suomeen hyökätään, niin olisiko suomalaisten mielestänne puolustauduttava aseellisesti kaikissa tilanteissa, vaikka tulos näyttäisi epävarmalta. Kyllä olisi, vastaan edelleen, ja kyllä, osallistuisin puolustukseen. Samaan aikaan näen, että sitoutuminen aseelliseen väkivaltaan mikäli valtio sitä minulta pyytää, on Saatanasta – vaikka asia olisi miten oikea. Kaikki mikä vastustaa Jeesusta ja Jumalan valtakuntaa, on Saatanan asiaa. Tappaminen ja vihollisuus ovat mitä selkeimmin Jeesuksen opetusta ja esimerkkiä vastaan.

Mutta sodan, rauhan ja esivallan tottelemisen kysymykset vain eivät ole helppoja oikein-väärin-rukseja. Kristillinen moraalit on väistämättä sotkuista, ja sota sen kaikkein dramaattisimmin osoittaa. Onko oikein vaatia pikaista rauhaa tai vetäytymistä, kun vihollinen tekee kansanmurhaa, jonka maasi asevoimat voisivat estää? Onko rintamakarkuruus oikein, jos sillä pelastaisi edes oman henkensä? Onko oikein tappaa paha ihminen? Onko ydinaseen keksimisen jälkeen millään armeijalla oikeutusta olemassaoloon?

Vastaus tähän kaikkeen on mielestäni ei. Sodassa ei löydy kristitylle sellaista toimintatapaa, joka pitäisi kätet ja omantunnon puhtaina. Johonkin pahuuteen kuitenkin joudumme osallistumaan: tekemällä, hyväksymällä tai kääntämällä katsemme pois. Aivan vähintään annamme järjestyksenvalvojen, vartijoiden ja NATO:n tehdä likaisen työn, ja hyödymme sitten väkivallan tuomasta suhteellisesta turvallisuudesta, tahdoimme taikka emme.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**PURJEISIINI
TUULTA
ANNA**
**GE VIND
I SEGLEN**

Herättäjäjuhlat
Vaasassa 5.-7.7.2024

Sama sovittamaton ristiriita koskee kristityn osaa muutenkin kuin aseiden käyttöä empiessä. Tällä puolen taivasta emme säily puhtaana ja valossa, vaan joudumme jatkuvasti mahdollisten valintojen eteen. Ihminen on hauras, pahuus vahingoittaa meitä ja sitoo meidät verkkoihinsa.

Ainoa, joka on vapaa tästä pahuuden vyöhydestä, on herramme Jeesus Kristus, ja hän luvannut myös meille vapauden. Kun Jeesus eli, hän julisti Jumalan valtakunnan tulleen lähelle. Jeesus on jo voittanut Saatanan, vaikka tässä maailmassa tuo pahuuden henki vielä irti onkin. Kristus on ylösnoussut – ja hän on luvannut vetää meidät luoksensa.

Valtakunta, jota Jeesus julisti, on tässä ajassa vielä sekoittuneena maailmamme sotkuihin. Se on valtakunta, joka ei vielä ole, vaikka se kuitenkin on jo nyt sisäisesti meissä. Valtakunta näyttäytyy meille, kun velkoja annetaan anteeksi, orjuutettuja vapautetaan, sairaita parannetaan ja köyhistä pidetään huolta. Näen, että tuohon valtakuntaan viittaa myös vakaumuksellinen pasifismi. Aseistakieltäytyjä ei ole kotonaan tässä ajassa eikä tässä maailmassa – mitä kovemmaksi ajat käyvät, sitä vastuuttomammalta ja kummallisemmalta pasifismi vaikuttaa. Tämä ei ole rauhan maailma eikä rakkauden aika. Siksi kaikki rauhan ja rakkauden teot viittaavat viimekädessä tulevaan tuomionpäivään ja Häneen jonka nimi on Ihmeellinen Neuvontuoja, Väkevä Jumala, lankaikkinen Isä, Rauhan Ruhtinas.

En kykene itse kieltäytymään aseista. Kaikki parannusentekoni on juuri niin huonoa kuin Siionin virret kuvaavat. Yritän pelätä pahuuttani erityisesti silloin, kun koen olevani oikealla ja hyvällä asialla, sillä hyvää tarkoittaen on ennenkin tehty kauheuksia. Jos kauheita joutuisin tekemään, haluan pitää ihmisyydestäni ja taivasten valtakunnan kansalaisuudestani kiinni. Siksi haluan iloita kaikesta, mikä Valtakuntaa kirkastaa, vaikka se tässä maailmassa näyttäisi kummalliselta ja vastuuttomalta. Tämän maailman järjellä rajoja täytyy turvata ja sotaan valmistautua, mutta Herran oikeus on Rakkautta, joka ei tähän maailmaan rajoitu.